Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 90 (590) ♦ Вівторок, 18 травня 1993 року ♦ Ціна 8 крб.

ЗМІНЮВАТИ ТРЕБА ПОЛІТИКУ, А НЕ УРЯД

Основна причина катастрофічного стану української економіки — відсутність реформ або їх неправильне, невміле, непослідовне, нерішуче, мляве здійснення. Під виглядом політики переходу до ринку нашу економіку втягли в гіперінфляцію.

Потрібна зміна економічної політики — переходу від інфляційної до антиінфляційної моделі.

Санація підприємств — основа антиінфляційної політики. Слід відмовитися від підтримки неефективних підприємств.

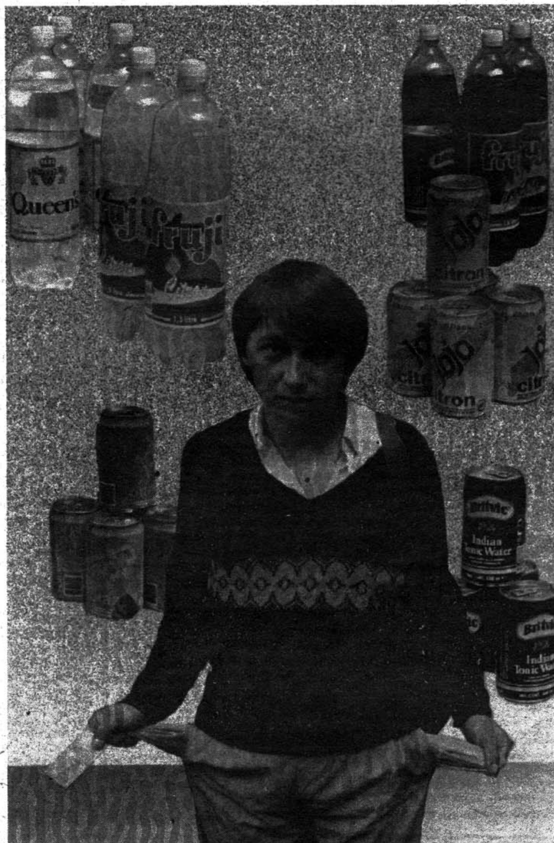
Щоб приборкати інфляцію, треба впливати на такі її чинники, як фінансування бюджетних потреб грошовою емісією, кредитна емісія, дотації, індексація доходів.

Дефіцит бюджету є інфляційним фактором, тому збалансування доходів і видатків — важливий напрям антиінфляційної політики. Гальмування реформи державної власності і затримка приватизації викликали потребу у нових дотаціях. Якщо ми не торкнемося відносин власності, не проведемо їх реформу, то антиінфляційна політика не матиме успіху.

Основне джерело інфляції — не заробітна плата, а грошова і кредитна емісія. Національний банк України під тиском Верховної Ради вчинив безпрецедентну емісію і звів нанівець зусилля уряду з приборкання інфляції. Потрібно було відкрити сільському господарству кредитну лінію під продукцію.

Політика заморожування заробітної плати — це політика заморожування стимулів до праці і прискорення процесу зубожіння населення.

(Закінчення на 2-й стор.)

Нині важко сказати, що нам з продуктів чи товарів по кишені. Вранці вкинув до неї пачку купонів, а в обід уже порожньо. І що головне — порожньо і в шлунку, і в сумці, і в холодильнику, наче ті гроші ти десь загубив.

Кажуть, що з гривнею ми заживемо і лпше, і веселіше. Коли б то... Адже, коли вводили купони, нам казали те саме.

Фотоколаж Михайла САЧКА.

Скандувати «браво!» чи «геть!» ще рано

Минулої п'ятниці відбулося позачергове засідання Ради глав держав — учасниць СНД. В ньому з української сторони взяли участь Президент України Леонід Кравчук, Прем'єр-міністр України Леонід Кучма, заступник голови Верховної Ради України Володимир Гриньов, Перший віце-прем'єр-міністр України Василь Євтухов, міністр закордонних справ України Анатолій Зленко, інші офіційні особи.

За два дні до цього візиту в Москву прибула група експертів, яка взяла участь в обговоренні питання економічного співробітництва та підготовки відповідних документів.

Як розповів у розмові з вашим кореспондентом заступник завідуючого відділом із зв'язків з СНД Кабінету Міністрів України Дмитро Божок, першого дня всі експерти країн — учасниць СНД висловилися за створення такого союзу. Наступного дня під час зустрічі віце-прем'єрів теж підтримано ідею створення економічного об'єднання, однак з певними застереженнями щодо його форми і назви.

У ході переговорів глав держав СНД прийнято рішення протягом цього року підготувати 25 документів, які стануть правовою основою розвитку економічного співробітництва країн співдружності. Цю справу доручено координаційно-консультативному Комітетові, до якого ввійшли віце-прем'єри країн — учасниць СНД. Визначено органи співробітництва.

Щодо позиції України в даному питанні, то її чітко сформулював Президент України Леонід Кравчук одразу ж після прильоту української делегації у Москву. Під час невеликої прес-конференції для зарубіжних журналістів, біля трапу літака, він однозначно заявив, що підтримує ідею інтеграції, але не на шкоду суверенності.

Потім на прес-конференції в «Президент-Отель» Леонід Макарович ще раз наголосив, що мова під час зустрічі глав держав СНД йшла не про союз і приєднання до нього, а про підготовку документів про створення економічного формування. І коли ці документи будуть підписані й ратифіковані парламентами, лише тоді можна буде говорити про приєднання чи неприєднання. Цю ж тезу він підтвердив журналістам по прибуттю в Київ. Отже скандувати «браво!» чи «геть!» ще рано.

Василь ТУГЛУК,
спеціальний кореспондент
«Голосу України»

Київ — Москва — Київ.

Зустріч з керівниками банків

14 травня Голова Верховної Ради України І.С.Плющ зустрівся з керівниками Національного та комерційних банків України. Відбувся обмін думками з питань створення національної банківської системи, а також щодо основних напрямів грошово-кредитної політики в країні.

Прес-центр Верховної Ради України.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

На засіданні Президії Верховної Ради України, яке відбулося 14 травня під головуванням І. С. Плюща, обговорено порядок розгляду питань на пленарних засіданнях, що відбудуться 18-21 травня.

У перші дні роботи Верховної Ради цього тижня мають бути заслухані доповідь Президента України про становище України, програми внутрішньої і зовнішньополітичної діяльності Президента та уряду України, доповідь Кабінету міністрів України про соціально-економічне і політичне становище, що склалося в Україні, і шляхи виходу з нього, обговорені питання про стан грошового обігу та основні напрями грошово-кредитної політики Національного банку на 1993 рік і звіт Фонду державного майна України.

Намічено розглянути проект Основних напрямів зовнішньої політики України (у другому читанні), проект Воєнної доктрини України, проекти закону про боротьбу з організованою злочинною діяльністю та ряду інших правових актів.

У цей же час передбачено обговорення на сесії питання про ратифікацію Договору про скорочення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь та про приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

(Закінчення на 5-й стор.)

ГОЛОВІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ РЕСПУБЛІКИ КРИМ БАГРОВУ М.В.

У день пам'яті жертв депортації у Республіці Крим звертаюсь до кримсько-татарського, усіх депортованих народів із словами скорботи, співчуття і надії.

Україна захищатиме права всіх людей і національних меншин, постійно дбатиме про те, щоб вони почували себе рівноправними громадянами держави, всемірно подаватиме допомогу сім'ям, які переселяються.

Гарантія успішного розв'язання проблем соціально-економічного і духовного розвитку депортованих народів Криму — наша спільна участь у розбудові незалежної Української держави.

Президент України
Л.КРАВЧУК

Орендарі кинули камінь в урядовий город. Причини на те важливі

Слово «надзвичайний» у назві з'їзду Спілки орендарів і підприємців України, що два дні працював у Києві, з'ясувалося не випадково. Темпи падіння продуктивності нашої економіки непокоять не лише споживачів, а й самих виробників продукції, орендарів серед яких — чверть. Тривожить, що продовжується силове адміністративне втручання в розвиток економіки, особливе незадоволення викликає позиція керівництва держави щодо розвитку орендних відносин. Провалено Державну програму приватизації. Спроби СОПУ знайти компроміси в стосунках з урядом, зберегти орендний рух ігнорують.

(Закінчення на 2-й стор.)

ЖИТТЄВА МУДРІСТЬ ВІЗЬМЕ ГОРУ

Інтерв'ю Президента України Леоніда Кравчука 10 травня 1993 року газеті «Голос України»

— Шановний пане Президенте, минуло три роки роботи Верховної Ради України дванадцятого скликання. За своєю історичною вагомістю їх важко переоцінити. Однак ніде правди діти — оптимізму і у владних структурах, і у народі поменшало. Ось і вам, гарантові Конституції, доводиться діяти за сповненим суперечностей Основним Законом...

— Так, це правда. Якщо подивитися на Конституцію, то вона вся в суперечностях. У першій, другій статтях йдеться про всевладдя народу через Ради, інші статті Основного Закону, якими започатковано поділ влад на законодавчу, виконавчу і судову, виключають всевладдя Рад. Вважаю, що це є відображенням складнощів нашого суспільного життя. І в парламенті — також. Щодо оцінки його роботи, то про це, мабуть, слід запитати у керівництва Верховної Ради. Та, очевидно, було б краще, якби парламент був професійний і менш політизований. Взагалі професіоналізму, на жаль, бракує всім нам — не тільки парламентові.

— Як ви, Леоніде Макаровичу, саме у цьому світлі оцінюєте процес виборів членів Конституційного суду?

— Моє ставлення до обрання його було суперечливим. На перших порах вважав, що не потрібно обирати Конституційний суд. Та коли почався тиск на Президента, коли постійні Комісії Верховної Ради почали визначати конституційність чи неконституційність указів, коли почали вимагати, щоб Президент щодня сидів у парламенті і відповідав на можливі запитання, зрозумів — Конституційний суд потрібний. Втім, абсолютно правильно говорить Голова цього Суду: як він може визначити конституційність чи неконституційність того чи іншого акта, коли суперечливою є сама Конституція. Скажімо, хто хоче стати на бік Президента, посилається на статтю 114, а хто на боці Верховної Ради, той оперує статтею 2... Тому сама робота Конституційного суду не може бути ефективною доти, доки не буде справді узгодженої Конституції.

До речі, самі вибори членів Суду показали, що нам не сформувати цей орган за існуючою нині схемою. Свого часу я пропонував, щоб половину кількості членів Конституційного суду призначав би Указом Президент, стільки ж обирала Верховна Рада. Але зрозумів, що зараз й це нереально. Нам потрібно якомога швидше вийти на нову Конституцію. Та знову виникає проблема голосування у парламенті. Все залежить від того, захоче чи не захоче Верховна Рада прийняти нову Конституцію. У парламенті сили сьогодні так поляризовані, що важко йти на компроміс.

— Невже парламент втратив здатність сконсолідуватись? Якщо так, то з чим це, на вашу думку, пов'язано? Чи впливають на це такі чинники, як спроба реанімації КПУ, тиск щодо підписання статуту СНД, економічна криза, спроба прийняти Закон про припинення повноважень депутата, який працює в урядових структурах, економічна криза, нарешті?

— Думаю, що всі разом впливають, виділяти вирішальне у цій низці не варто. Погоджуюся з тими депутатами, котрі ратують за розробку програми, за якою ми мали б просуватися до утвердження незалежності України в усіх сферах. Та чомусь депутати й досі не розробили такої програми, за яку вони б самі й проголосували. І для мене, і для уряду це був би закон. Прикро, що трибуна парламенту дедалі частіше використовується для спекуляцій на складнощах, для того, щоб перекласти відповідальність.

Пригадую, у 1980 році їздив на Полтавщину. Там я дізнався про факти, що вкарбувались в пам'ять на все життя. У Полтавській області було 100 тисяч хат під стріхою і 35 відсотків шкіл, підпертих колодою. У більшості сіл — ні лікарень, ні амбулаторій не було. Ось такі досягнення за роки Радянської влади на благодатній полтавській землі. А тепер дехто каже: йдемо не туди, не так робимо. А хто заважав створити все необхідне для людини, як це створено в інших країнах світу? Кажуть, що все за два роки поруйновано. А чи було воно? Ні. За те ми розплачуємося нині. Прихильники старої системи не бажають брати відповідальності на себе — не лише за два, а й за 70 попередніх років. Це справедливо?

Підбурювати людей найлегше. Запитують: куди ви нас ведете? Ніхто нікого не веде, ми всі йдемо разом. І єдине, що може прискорити вихід з ситуації — це спільна праця, а не боротьба українця з українцем через те, що колись кожен по-своєму розумів незалежність України. От, виявляється, про примирення воїнів УПА і Радянської Армії й говорити неможливо. Ні одним, ні другим це не підходить. В українській армії нині служать діти й онуки і вояків УПА, і воїнів Великої Вітчизняної війни. Якщо й вони проводитимуть поділ, кінця цьому не буде. Але ж має настати час національного примирення. Я спробував закликати до цього на урочистих зборах, присвячених 48-й річниці Перемоги. Всі чули й бачили, яка негативна реакція була в залі. Мене це дуже хвилює.

Тобто, крім різних економічних причин є й психологічні. І все це відбивається в управлінських структурах. Адже на поверхах влади сидять люди, від переконань, симпатій, уподобань яких багато що залежить. Вони можуть зробити добре, можуть — зле, а можуть — взагалі нічого не робити. А тоді ми питаємо один в одного: чого у нас рахунки не відкривають, чого гроші за кордоном зберігають, чого іноземці не інвестують. А того, що сьогодні прийняли закон, завтра — відмінили, статтю ухвалили — змінили. Мені іноземці кажуть: а хто гарантує, що завтра у вас не зміниться щось кардинально в законодавстві? І гарантувати я не можу.

Верховна Рада передала певні законодавчі повноваження урядові, там люди пишуть декрети, бо без них не можна працювати. Та вже тепер бажаючих відмінити ці декрети чимало. То про яку стабільність може йтися?

Крім того, не можна не зважати на те, що в Україні обмаль висококваліфікованих кадрів. От, приміром, створили Міністерство зовнішньоекономічних зв'язків. Міністерство потрібне. Але Україна, якщо за великим рахунком, раніше не займалася зовнішньоекономічною діяльністю, тому й кадрів бракує. І так багато де.

Отже, треба шукати здібних людей і швидко вчити їх. Бо однієї відданості Україні замало.

— Леоніде Макаровичу, нині світ чекає кроків України до роззброєння. З цього приводу є різні думки. Як ви вважаєте, чи буде ратифіковано Договір СТАРТ-1?

— Думаю, що буде ратифіковано цей Договір. Переможе здоровий глузд, якщо без таємниць розповімо депутатам усе. Є три аспекти — технічний, економічний, політичний. Технічний: ми не здатні обслуговувати цей арсенал, виробляти запасні частини, речовину для боєголовок. Ядерна зброя має свій вік, настане час, коли її треба буде замінити, а замінити нічим. Економічний: для того, щоб створити необхідну для ядерної держави промисловість, за найскромнішими підрахунками, нам необхідно 25 - 30 мільярдів. Таких коштів ми не маємо і не матимемо. Політичний: якщо ми оголошуємо себе ядерною державою, на нас поширюються всі ознаки такої. Скажімо, нам припиняють постачати твели для АЕС. Тобто ми все необхідне для ядерної зброї, атомної енергетики маємо виробляти самі.

Тож, думаю, гору візьме здоровий глузд, а не ура-патріотизм.

— Як ви ставитеся до думки про необхідність обрання нового парламенту?

— З розумінням. Але це справа самої Верховної Ради, тобто таке рішення вона має прийняти сама. Йдеться тут не про інтереси окремих осіб, а про долю держави. І я хотів би побажати депутатам аналізувати життя з точки зору інтересів України, а не партій і рухів. Знову повертаюся до святкування 9 Травня. На тих урочистих зборах у залі з'явилися не державні, а колишнього Союзу прапори. Навіть не прапори Радянської України. І це, повірте, позиція не ветеранів, а тих сил, що скористалися ситуацією. Це вони не хочуть не те що незалежної України, а навіть Радянської, тільки Союзу прагнуть. Ось де собаку зарито.

Та переконаний, що життя все розставить на свої місця. І переможе мудрість народу нашого. Обов'язково переможе.

Інтерв'ю вела Світлана ПИСАРЕНКО.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комісія з питань культури та духовного відродження, готуючись до пленарних засідань 18 травня, розглянула питання про здійснення Президентом і урядом України внутрішньої і зовнішньої політики. Члени комісії підтримали лінію Президента і Прем'єр-міністра на проведення радикальних економічних реформ, зміцнення незалежної Української держави, зійшлися на тому, що делеговані Верховною Радою повноваження Кабінету Міністрів треба продовжити, зосередивши увагу уряду на необхідності посилення соціального захисту населення, особливо пенсіонерів, інвалідів, ветеранів війни, всіх малозабезпечених.

На засіданні внесені деякі зміни й доповнення до проектів Воєнної доктрини та постанови про Основні напрями зовнішньої політики України, що в цілому Комісією схвалені.

Підтримку в Комісії одержали законопроект «Про порядок дострокового припинення повноважень народного депутата України», клопотання Української студії хронікально-документальних фільмів щодо надання їй статусу Національної студії документальних фільмів України, проект постанови Верховної Ради про захист пам'яток архітектури, розглянуто ряд інших питань.

На засіданні **Комісії з питань здоров'я людини** обговорено проекти декретів Кабінету Міністрів щодо цін, заробітної плати, пенсій та соціального захисту населення, впровадження страхової медицини в Україні.

***

14 травня відбулося перше засідання утвореної при Президії Верховної Ради України **Топонімічної комісії**, головне завдання якої — попередній розгляд питань, пов'язаних з найменуванням та перейменуванням населених пунктів. Обговоривши плани своєї роботи, члени цього науково-консультативного органу — провідні спеціалісти держави в галузі мовознавства, історії, етнографії, географії та народні депутати — розглянули пропозиції Вінницької, Закарпатської, Івано-Франківської, Львівської та Одеської обласних Рад про перейменування ряду сіл і подали свої висновки Президії Верховної Ради.

Прес-центр Верховної Ради України.

ЗМІНЮВАТИ ТРЕБА ПОЛІТИКУ...

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Ситуація зобов'язує зробити пріоритетом економічної політики подолання катастрофічного стану з національною грошовою одиницею. Український карбованець як тимчасова валюта не може виконувати повною мірою функцію засобу нагромадження. Тому нагромадження здійснюється через товари чи ВКВ. Що робити за цих обставин? Запровадити приватизаційну гривню, що обслуговуватиме потреби приватизації, отже, матиме відокремлену сферу обігу. Потрібно визначити в новій валюті ціни на державне майно, що приватизується, а також розмір приватизаційних сертифікатів. Після цього суми сертифікатів у гривнях зарахувати на приватизаційні рахунки. Цінні папери підприємств, що приватизуються, потрібно випускати в гривнях. І, звичайно, треба визначити ринковий курс карбованця до гривні. Необхідно змінити процентну політику Національного банку, тобто встановити облікову ставку, ставку з рефінансування, ставки по депозитах населення і підприємств не нижче від рівня інфляції.

Крім внутрішніх чинників інфляції, існує і зовнішній — зростання цін на енергоносії та сировину. Не можна посиланням на несталість цін на енергоносії виправдовувати власну бездіяльність і безпорадність. Росія підвищує ціни на енергоносії — і це нормально. Ненормально те, що падає експорт з України. Ненормально те, що валюта залишається за кордоном. Ненормально те, що тарифною, ліцензійною, податковою та кредитною політикою створено умови, що виключають заінтересованість не тільки комерційних, а й державних підприємств купувати і постачати нафтопродукти в Україну.

Володимир ЧЕРНЯК, доктор економічних наук, професор.

ОРЕНДАРІ КИНУЛИ КАМІНЬ В УРЯДОВИЙ ГОРОД. ПРИЧИНИ НА ТЕ ВАЖЛИВІ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Про все це розповів у виступі перед делегатами президент СОПУ Олександр Барабаш. Крім суто економічних аспектів питання, він зачепив і політичний бік справи. Оскільки Верховна Рада України виступає в цьому конфлікті стороннім спостерігачем, Барабаш запропонував негайно приступити до формування ініціативних груп для проведення Всеукраїнського референдуму про дострокові вибори до Верховної Ради України, а на самих виборах як найактивніше поборотися, щоб до нового парламенту увійшли люди, обізнані з економікою не за дебатами, а в ділі.

По-різному сприйняли цей виступ понад дві сотні делегатів з 24 областей і Республіки Крим. У ході обговорення розгорілися дискусії з багатьох питань. І якщо економічні методи боротьби за виживання зауважень майже не викликали, то політичні пропозиції перейшли в іншу площину, значно пом'якшену щодо Верховної Ради.

Постановою з'їзду орендарям запропоновано негайно заслухати звіти народних депутатів України від своїх округів і прийняти відповідні рішення. Крім цього, доручити керівництву СОПУ провести консультації з громадськими організаціями та партіями про доцільність дострокових виборів парламенту. Щодо резолюції з'їзду, слід виокремити рішення про формування фракції орендарів з депутатів нинішнього складу Верховної Ради, яке практично перетворює СОПУ в політичну партію.

З'їзд також виступив з вимогою негайно скасувати декрети КМУ «Про додаткове регулювання орендних відносин», про зміни до Декрету «Про оплату праці», інших документів, що гальмують розвиток оренди. Урядові «запропоновано» відмовитися від прийняття нових рішень і нормативних актів щодо оренди без участі в їх розробці СОПУ.

Одне слово, орендарі кинули величезну каменюку в урядовий город, причому маючи на те важливі причини. Як відреагує на це уряд, можна лише здогадуватися.

Андрій БОЄЧКО, спеціальний кореспондент «Голосу України».
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДОБРОДІЇ! ВИ ПОДАЛИ ДЕРЖАВІ?

(ПРО ПОДАТОК З ГРОМАДЯН)

Починаючи з 1 січня 1993 року введено в дію Декрет Кабінету міністрів України «Про прибутковий податок з громадян». За цим Декретом докорінно міняється система оподаткування особистих доходів громадян в Україні. В основу нової системи оподаткування покладено принцип: рівні доходи — рівні податки. Тобто застосовується рівний підхід до оподаткування доходів громадян незалежно від того, з яких джерел їх було отримано. Досягається це шляхом обчислення податку з сукупного річного доходу громадян за єдиною шкалою ставок податку. Тим часом до редакції надходить чимало запитань, пов'язаних із введенням цього Декрету. На деякі з них дають відповідь заступник начальника Головної державної податкової інспекції Віктор МОРОЗ та начальник відділу оподаткування доходів громадян Валентина ІЛЬЇНА.

Хто вони, платники прибуткового податку?

Декрет встановлює, що платниками податку є громадяни України, іноземні громадяни та особи без громадянства, як ті, що мають, так і ті, що не мають постійного місця проживання в Україні, незалежно від їх віку, національності, освіти тощо.

Які виплати підлягають оподаткуванню і які не включаються до сукупного оподатковуваного доходу?

У громадян, які мають постійне місце проживання в Україні, оподаткуванню підлягає сукупний оподатковуваний дохід за календарний рік (що складається з місячних сукупних оподатковуваних доходів), одержаний з різних джерел як на території України, так і за її межами.

Поряд з цим, ст.5 Декрету встановлено перелік виплат, суми яких не включаються до сукупного оподатковуваного доходу. Вони, в основному, повторюють ті, що їх було передбачено діючим до цього Законом України «Про прибутковий податок з громадян...». Проте є й деякі зміни. Це стосується, зокрема, матеріальної допомоги. Декретом передбачено, що не включаються до сукупного оподатковуваного доходу лише суми матеріальної допомоги як в грошовій, так і в натуральній формі, що надається на підставі рішень уряду України у зв'язку зі стихійним та екологічним лихом, аваріями і катастрофами, незалежно від розміру допомоги, місцевими органами державної виконавчої влади, профспілками, Фондом соціального страхування, благодійними фондами та іноземними державами.

Окремо звертаємо увагу, що не включаються до сукупного оподатковуваного доходу суми, одержувані в результаті відчуження майна, що належить громадянам за правом власності, за нотаріальне посвідчення якого сплачується державне мито. Це не стосується доходів, одержаних громадянами від реалізації продукції та іншого майна в результаті здійснення підприємницької та іншої діяльності з метою одержання доходу, в тому числі від реалізації товарів на умовах договорів купівлі-продажу через комерційні та інші структури.

Які пільги передбачені Декретом та умови їх надання?

Нова система оподаткування відрізняється від тієї, що діяла до цього, тим, що вона звільняє від сплати податків деякі категорії платників на 100 відсотків. Декрет передбачає надання пільг у розмірі декількох мінімальних місячних заробітних плат (неоподатковуваних мінімумів). Згідно статті 6 Декрету не оподатковується місячний сукупний дохід, що не перевищує неоподатковуваний мінімум. Передбачено також, що одному з батьків (за їх вибором) за місцем основної роботи зменшується оподатковуваний місячний сукупний доход у розмірі мінімальної заробітної плати на кожну дитину віком до 16 років, якщо його місячний сукупний оподатковуваний доход не перевищує розміру десяти мінімальних місячних заробітних плат. Підставою для надання цієї пільги є копія свідоцтва про народження дитини та довідка з основного місця роботи другого батька, яка підтверджує, що сім'я не користується зазначеною пільгою. Сукупний оподатковуваний доход зменшується до десяти неоподатковуваних мінімумів громадянам, які постраждали від Чорнобильської катастрофи і мають I та II категорії. Цей пункт поширюється і на інвалідів війни I групи. До п'яти мінімальних окладів зменшується оподатковуваний доход в учасників Великої Вітчизняної війни, воїнів-інтернаціоналістів, інвалідів з дитинства, інвалідів I та II групи, громадян, які постраждали від Чорнобильської катастрофи і мають III та IУ категорії. Підставами для надання пільг є свідоцтва встановлених законодавством зразків.

Який порядок і розміри оподаткування доходів, одержуваних громадянами за місцем основної роботи?

Протягом року з місячного сукупного оподатковуваного доходу прибутковий податок утримується за ставками ст.7 Декрету. При цьому сума заробітної плати, яка не перевищує встановленого чинним законодавством мінімуму, оподаткуванню не підлягає. Шкала ставок:

Див. таблицю.

Розмір місячного сукупного оподатковуваного доходу (у мінімальних місячних заробітних платах)	Ставки та розміри податку
1 мінімальна заробітна плата включно	Не оподатковується
Від 1 мінімальної заробітної плати + 1 крб. до 10 мінімальних заробітних плат включно	10 відсотків від суми, що перевищує. мінімальну заробітну плату
Від 10 мінімальних заробітних плат + 1 крб. до 20 мінімальних заробітних плат включно	Податок з 10 мінімальних заробітних плат + 20 відсотків від суми, що перевищує 10 мінімальних заробітних плат
Від 20 мінімальних заробітних плат + 1 крб. до 30 мінімальних заробітних плат включно	Податок з 20 мінімальних заробітних плат + 35 відсотків від суми, що перевищує 20 мінімальних заробітних плат
Понад 30 мінімальних заробітних плат	Податок з 30 мінімальних заробітних плат + 50 відсотків від суми, що перевищує 30 мінімальних заробітних плат.

Як оподатковуються доходи громадян, отримувані не за місцем основної роботи?

За статтею 7 пункту 3 Декрету із сум доходів, одержуваних громадянами не за місцем основної роботи, податок нараховується за ставкою 20 відсотків. При цьому до оподатковуваного доходу не включається сума встановленого чинним законодавством неоподатковуваного мінімуму і не надаються пільги. Підприємства, установи та організації, що провадять такі виплати, зобов'язані не пізніше як через 30 днів після їх виплати надсилати до податкових органів за місцем проживання громадян відомості про виплачені суми доходів і утримані податки.

Чи існують особливості оподаткування деяких доходів громадян?

Так, існують. Із сум авторських винагород, що виплачуються спадкоємцям повторно (неодноразово), податок нараховується у складі сукупного оподатковуваного річного доходу за ставками ст.7 Декрету, збільшеними вдвічі, але не більше 70 відсотків.

Крім того, із сум доходів, одержуваних громадянами-засновниками і членами підприємств у вигляді дивідендів за акціями та внаслідок розподілу прибутку (доходу) цих підприємств та інших корпоративних прав, податок нараховується у складі сукупного оподатковуваного річного доходу за ставкою 15 відсотків.

Особливу увагу хотілося б звернути на оподаткування доходів громадян, отриманих від реалізації через торговельну мережу продукції, товарів та іншого майна. Громадяни України та особи, що мають постійне місце проживання в Україні, сплачують прибутковий податок з сум, отриманих за реалізацію партії товарів, за ставкою 20 відсотків, згідно п.3 ст.7 Декрету. Іноземні громадяни теж повинні сплачувати прибутковий податок з отриманих від продажу будь-якої кількості товарів сум за ставкою 20 відсотків. З інших громадян, які мають дозвіл на здійснення підприємницької діяльності, прибутковий податок не утримується. В усіх випадках реалізації громадянами продукції і товарів через торговельну мережу та інші структури організації, що провадять виплати, зобов'язані не пізніше як через 30 днів надсилати відомості до податкових органів за місцем проживання громадянина про виплачені йому суми доходу та утримані податки.

Підготував Сергій ЛАВРЕНЮК.

(Далі буде.)

У Головній державній податковій інспекції України

ПРО АКЦИЗНИЙ ЗБІР

11 березня 1993 року Кабінет міністрів України видав постанову за № 167 «Про ставки акцизного збору на окремі товари»:

«Доповнити Перелік товарів (продукції), на які встановлюються акцизний збір, та ставки цього збору, затверджений постановою Кабінету міністрів України від 26 грудня 1992 року № 741 «Про перелік товарів (продукції), на які встановлюється акцизний збір, та ставки цього збору», пунктом:

Телевізори чорно-білого зображення, радіоприймальні пристрої, що мають тракт радіомовлення, та магнітофони 10

Ця постанова набирає чинності з 1 березня 1993 року.»

У цьому зв'язку Головна державна податкова інспекція України повідомляє:

1. Ставки акцизного збору, передбачені вищезазначеною постановою, застосовуються до оплачених рахунків за товари (продукцію), відвантажені з 1 березня 1993 року.

2. Із залишків імпортних підакцизних товарів, що їх придбано за іноземну валюту (крім вільно конвертованої) до 1 березня 1993 року, акцизний збір не стягується.

3. Із залишків імпортних підакцизних товарів, що їх придбано до 1 березня 1993 року за вільно конвертовану валюту, акцизний збір стягується на загальних підставах.

4. Залишки вітчизняних підакцизних товарів (продукції) станом на 1 березня 1993 року у підприємств, організацій та установ, за винятком виробників цих товарів (продукції), допродуються (використовуються) за цінами, що не включають акцизного збору.

5. Реалізація підприємствами-виробниками підакцизних товарів (продукції), починаючи з 1 березня 1993 року, повинна провадитися з урахуванням встановлених ставок акцизного збору відповідно до вказаної постанови.

ПРО ОПОДАТКУВАННЯ БАРТЕРНИХ ОПЕРАЦІЙ

Кабінет міністрів України Декретом від 9 грудня 1992 року № 6 — 92 «Про оподаткування бартерних (товарообмінних) операцій в галузі зовнішньоекономічної діяльності» встановив, що здійснювані всіма суб'єктами підприємницької діяльності бартерні операції підлягають оподаткуванню податком на добавлену вартість за встановленою ставкою. У цьому зв'язку Міністерство економіки і Міністерство фінансів України повідомляють:

1. Оподаткуванню податком на добавлену вартість підлягають товари (роботи, послуги), що експортуються за бартерними угодами, незалежно від строків укладення контрактів та характеру здійснення бартерних операцій (безпосередньо або через посередника), що подаються органам митного контролю для декларування, починаючи з 30 грудня 1992 року.

2. Податок на добавлену вартість не сплачується на товари (роботи, послуги), що обмінюються за бартерними угодами, укладеними після 12.05.92 року, відповідно до яких станом на 30 грудня 1992 року був здійснений імпорт товарів (робіт, послуг) на території України на всю суму контракту.

3. У разі, якщо станом на 30.12.92 року здійснений за бартерними угодами імпорт товарів (робіт, послуг) на територію України був частковий (не на всю суму контракту), податок на добавлену вартість не стягується тільки з відповідних до імпорту обсягів (у вартості контракту) товарів (робіт, послуг), що експортуються за такими угодами. Частковий імпорт товарів (робіт, послуг) за бартерними угодами, укладеними ще до 12.05.92 року, не враховується.

Під час зарахування товарів (робіт, послуг), що експортуються за цими угодами, суб'єкти підприємницької діяльності разом з митною декларацією на експорт товарів подають органам митного контролю копії відповідних контрактів, декларацій на частковий імпорт та розрахунки податку на добавлену вартість за формою, що додається (див. додаток), які підлягають сплаті за даною митною декларацією, та копії платіжних документів про сплату цього податку.

Додаток

РОЗРАХУНОК
податку на добавлену вартість, який підлягає сплаті до бюджету

№ п/п	Дата і номер контракту	Сума імпорту до 30.12.92 р. (тис. крб.)	Сума імпорту за контрактами, укладеними до 12.05.92 р. (тис. крб)	Сума експорту після 30.12.92 р. (тис. крб.) та дата і номер контракту	Незбалансована частина контрактів, що підлягає оподаткуванню гр.5 - гр.3 - гр.5, ряд. 1 (тис.крб.)	Сума податку на добавлену вартість гр.6 x 16.67% / 100 (тис.крб.)
1	2	3	4	5	6	7
1.	07.04.92 №10/82	—	2000	1000	X	X
2.	10.11.92 №11/74	56000	—	90000	X	X
3.	13.12.92 № 14/98	4000	—	3000	X	X
Разом		60000	2000	94000	33000	5501,1

БУТИ ЧИ НЕ БУТИ

Конференції

Бути чи не бути ядерній зброї в Україні? Цю дилему сьогодні обговорюють не лише політики й військовики. Допомогти нашому парламенту правильно оцінити Договір про обмеження стратегічних наступальних озброєнь СТАРТ-1 та Договір про нерозповсюдження ядерної зброї має міжнародна конференція з цієї проблематики, що відбудеться в Києві 4—5 червня. Організатори конференції — Український інститут міжнародних відносин, Міністерство оборони України, Амстердамський інститут гласності й перебудови — запросили до участі в конференції експертів з Росії, Казахстану, Білорусі. Прийдуть до Києва також знані західні авторитети, зокрема відомий нам по Чорнобилю американський лікар Р. Гейл.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

Що почім

ЯК ДОЛАР МІЖ ДВОМА ВІДОМСТВАМИ ГОРЩИКИ ПОБИВ

У договірно-правовому управлінні Торгово-промислової палати скопичилась чимала купа скарг-вимог акредитованих в Україні інофірм, які постраждали від недосконалості українського законодавства. І це незважаючи на те, що останню фірму з Болгарії ТПП зареєструвала у жовтні минулого року. Саме тоді Міністерству зовнішніх економічних зв'язків видалося за доречне перейняти клопоти по акредитації фірм на себе, забравши цю функцію у Торгово-Промислової палати, яка на той час вже зареєструвала 148 інофірм. Саме вони автоматично й позбулись митних пільг та інших переваг, які обумовлюються чинним законодавством. У число тих, хто постраждав, а дійшло до блокування банківських рахунків, потрапили такі відомі зарубіжні фірми, як «Ренк Ксерокс» (Англія), «Айок» (США) та інші. До речі, реєстрація у ТПП коштувала інофірмам 1000 доларів, а у МЗЕЗ — 2500. Парадоксальність ситуації полягає в тому, що не скасовано нормативний акт уряду від 20 квітня 1992 року, згідно з яким акредитацією інофірм в Україні мають займатися ТПП і МЗЕЗ на паритетних засадах.

ЦІНИ, НІБИ КОНІ ЗАЛЬОТНІ

Перегляд цін усе частіше виходить за рамки дискусій, і все-таки... У зв'язку з подорожчанням енергоносіїв та нафтопродуктів . Держкомітет вугільної промисловості нещодавно підняв оптові ціни на вугілля у середньому втричі. Зараз він зайнятий тим, що переглядає розрахункові ціни, і легко передбачити, що тонна коштуватиме близько 23 тисяч карбованців. А це призведе до подальшого зростання цін на споживчому ринку і чергового сплеску інфляції. Триразове накручування ціни пояснюється просто: у неї закладаються кошти не тільки на соціальну підтримку трудових колективів, а й на будівництво нових шести шахт, під які держава спершу виділила 110 мільярдів карбованців, а затим відібрала — з допомогою народних депутатів. Вже сьогодні будівництво нових шахт практично зупинилося через брак коштів — у цьому кварталі треба було б юсвоїти 200 мільярдів карбованців, та де їх узяти?! Створений близько року тому галузевий Фонд фінансового регулювання формується з відрахувань від прибутку, а його ще треба заробити! На сьогодні ж галузь підняла на-гора на мільйон тонн менше вугілля, ніж передбачається річним графіком. Таким чином, або шахти споруджує держава за свій кошт, або ціна на вугілля, як запевняють у Держкомітеті вугільної промисловості, буде зростати. Інакше не домовитись?

Сергій ВЛАД.

Хто ж «за»!

ЙШЛИ У БІЙ СОБАКИ

Незвичайним видовищем порадував кіровоградців, які прийшли на міський стадіон «Зірка» подивитися виставку собак, обласний клуб службового собаківництва. Він влаштував собачі бої. Частина обурених глядачів залишила трибуни. Різко негативну реакцію викликало це видовище у віце-президентів Кіровоградського, Олександрійського та Світловодського відділень Кінологічної спілки України.

До речі, «ГУ» 30 квітня повідомляв, що подібне видовище у Львові припинив Президента С. Давимука, опираючись на Закон про тваринний світ, заборонив. Реакція його кіровоградського колеги М. Сухомлина поки невідома.

Микола ВОЛОК.

Продиктовано в номер

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ

49 років тому кримських татар брутально виселили з власної землі. Вперше за рішенням ВР Криму цей день відзначатиметься офіційно як День пам'яті жертв депортації. У Сімферополі, інших містах півострова відбудуться траурні мітинги, організовані Меджлісом кримськотатарського народу і Організацією кримськотатарського національного руху. Напередодні у Сімферополі відбувся вечір пам'яті жертв депортації, організований Сімферопольським міськвиконкомом і Комітетом у справах депортованих народів при РМ Криму.

У Києві з нагоди річниці дали прес-конференцію керівники Меджлісу кримськотатарського народу і Організації кримськотатарського національного руху. Голова Меджлісу Мустафа Джемілєв констатував: незважаючи на проголошену Україною готовність сприяти відновленню історичної справедливості щодо кримськотатарського народу, започатковані переговори між Президентом України Л. Кравчуком і головою Верховної Ради Республіки Крим М. Багровим проводяться без участі кримських татар і без обговорення їхніх проблем, а Меджліс досі не визнано як повноважний представницький орган кримських татар. Допомога ж, яку виділяє Україна на переселення кримських татар, використовується не за призначенням.

Експрес-інформація

«...СКИНЕМО БОМБИ НА ЛОНДОН»

Категоричне «Ні!» сказали боснійські серби планові Венса-Оуена на референдумі, який відбувся минулої неділі. Водночас вони висловилися за створення своєї держави. Лідер боснійських сербів Р. Караджич заявив, що домагатиметься від міжнародного співтовариства визнання нової держави. Він також закликав М. Горбачова та Г. Кіссінджера розробити новий миротворчий план для Боснії. Деякі оглядачі вважають, що всі зусилля ООН і ЄС, спрямовані на подолання кризи в Боснії, провалилися.

Командувач загонів боснійських сербів генерал Р. Младич попередив Захід: «У разі бомбардування Сараєва ми скинемо бомби на Лондон».

СКУШТУВАТИ НАЙВИЩИХ ДЕРЖАВНИХ ПОСАД

Лідер Партії вірного шляху (ПВШ) Сулейман Демірель став дев'ятим Президентом Туреччини. У парламенті за нього проголосували 244 депутати (усього їх у найвищому законодавчому органі республіки 450). Кандидатуру С. Деміреля, окрім представників ПВШ, підтримала більшість депутатів від опозиції. На пост Прем'єр-міністра буде висунуто нового лідера Партії вірного шляху. Хто очолить уряд Туреччини, стане відомо на з'їзді ПВШ, який відбудеться 5 червня.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ЯДЕРНА БЕЗПЕКА: ІЛЮЗІЇ І РЕАЛЬНІСТЬ

Одна з найгостріших міжнародних проблем, яка не «працює» на користь незалежної України і використовувана проти неї в світовій політиці,— це комплекс питань, пов'язаних із статусом стратегічної ядерної зброї. Не секрет, що протягом часу він був зручним приводом для демагогічних спроб антиукраїнської пропаганди сформувати в очах світової громадськості стереотип посткомуністичного монстра з атомними ракетами.

Від факту нерозв'язаності ситуації з розташованим на нашій території . смертоносним спадком Радянського Союзу ніде дітися. Якщо спробувати подивитися ззовні, то навряд чи здивуємося масованим спробам тиску з метою примусити чи, скажемо делікатніше, схилити Київ до негайної ратифікації Договору СТАРТ-1 і Лісабонського протоколу, а також до приєднання України як неядерної держави до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Гучні, хай навіть цілком щирі, декларації про твердий намір дотримуватися позаблокового і без'ядерного статусу з усіма його принципами не в змозі задовольнити світове співтовариство. Кожен кваліфікований правознавець напевне визнає позицію Києва як справедливу, але життя диктує свої умови.

Справді, теоретично Україна має не менш, ніж Росія, право на власну частку союзного стратегічного майна, тобто на те, що розміщено на власній території. У нас є всі підстави вимагати й домагатися відповідних надійних гарантій власної безпеки в разі добровільного одностороннього роззброєння. Ми маємо одержати адекватну компенсацію за цінну матеріальну частину й паливо, не кажучи вже про технічне сприяння Заходу щодо демонтажу ракет.

І все ж таки, хоча, начебто, інші держави мають бути зацікавлені (у власних інтересах) якнайскоріше створити сприятливі умови для ядерного роззброєння України, вони не кваплятся допомагати Києву у його добрих намірах. Двосторонні переговори з Росією зайшли у безвихідь з вини Москви, оскільки не вдалося виробити умов демонтажу стратегічної зброї, розміщеної на українській землі. Натомість наш уряд звинувачують в тому, що він нібито веде справу до повного володіння цією зброєю. З одного боку, це кричуща несправедливість щодо держави, яка не дала підстав сумніватись у своєму офіційно проголошеному прагненні до без'ядерності (до речі, на відміну від Росії, яка, навпаки, прибрала до рук весь мілітаристський арсенал Радянського Союзу без будь-яких обмежень з власного боку чи заперечень ззовні). Але, з іншого, навіть гіпотетична ймовірність кількісного зростання членів світового атомного клубу вражає всіх моторошними перспективами.

Граючи на цьому, Москва висуває неприйнятну для суверенної України пропозицію передати всю стратегічну зброю колишнього Радянського Союзу у власність Росії з юрисдикцією над відповідними структурами, дислокованими в Україні. Водночас з гучною кампанією про дедалі більшу небезпеку, спричинену технічним станом ядерних компонентів, відповідальні військові діячі російської армії чинять усілякі перешкоди нормальному режимові обслуговування цих ракет. І знов-таки, не кажучи вже про право власності чи необхідність самозахисту, з формальної точки зору на користь Києва говорить уже те, що підпорядкування стратегічних сил московському командуванню перетворює їх на іноземні, а отже, на окупаційні.

В українській свідомості міцна пам'ять про те, що всі двосторонні політичні та військові угоди протягом минулих сторіч брутально нехтувала і порушувала Москва, а випадки односторонньої демобілізації Києва спричиняли інтервенцію. І хоча ці міркування логічні з точки зору здорового глузду, вони не беруться до уваги ані войовничими шовіністичними колами з їхньою неспроможністю визнати Україну за рівноправного і суверенного партнера міжнародних відносин, ані західною дипломатією з її досить слабеньким уявленням про нові держави й заглибленістю у власні справи.

Захід лишився фактично байдужим до пропозиції Президента Л. Кравчука створити Міжнародний Фонд ядерного роззброєння, що мало б епохальне значення для утвердження реального миру і безпеки. Не виявлено й готовності надати Україні достатні гарантії недоторканності її території та кордонів і невтручання у внутрішні справи з боку держав, що є постійними членами Ради Безпеки ООН. Істотні питання практичної допомоги з метою реалізувати без'ядерний статус України західні держави не бажають розглядати, доки вона не приєднається до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Фактично нехтують всі офіційні заяви Києва про підтвердження права власності на ядерні компоненти, а не на ядерну зброю, розташовану на території України.

Оборонний характер воєнної політики Києва залишається поза увагою партнерів. Під час усіх контактів з нашими офіційними представниками, західні політики й дипломати повторюють одну тезу: вони, мовляв, готові до плідної співпраці та всебічної допомоги лише за неодмінної умови — якщо Україна пристане на їхні вимоги. Можливості маневру обмежені тим, що для виходу з кризової прірви, та й безпосередньо для того, щоб упоратися зі зброєю, дедалі небезпечнішою самою по собі, Києву дійсно потрібне міжнародне сприяння. І це відомо всім. А тому, не поступаючись засадами суверенітету, доцільно зважити всі можливі варіанти розвитку подій, передбачити найімовірніші наслідки тієї чи іншої стратегії.

Олександр ПОТЄХІН,
Михайло КІРСЕНКО,
співробітники Українського центру дослідження миру, конверсії та конфліктних ситуацій.

(Далі буде).

Указ Президента України

ПРО ВНЕСЕННЯ ДОПОВНЕНЬ І ЗМІН ДО ПУНКТУ 6 ПОЛОЖЕННЯ ПРО МІСЦЕВУ ДЕРЖАВНУ АДМІНІСТРАЦІЮ

Внести до пункту 6 Положення про місцеву державну адміністрацію, затвердженого Указом Президента України від 14 квітня 1992 року № 252 (в редакції Указу від 24 липня 1992 року № 394), такі доповнення і зміни:

Доповнити пункт після абзацу першого новим абзацом такого змісту:

«Представники Президента України в областях, містах Києві та Севастополі, районах, районах у містах Києві та Севастополі призначаються Президентом України за пропозицією Прем'єр-міністра України і погодженням їх кандидатур з відповідними Радами народних депутатів. Звільнення з посади Представників Президента України провадиться Президентом України за пропозицією Прем'єр-міністра України».

У зв'язку з цим абзаци другий, третій і четвертий вважати відповідно абзацами третім, четвертим і п'ятим.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
12 травня 1993 року

Указ Президента України

ПРО НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО МОРСЬКИХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ТЕХНОЛОГІЙ

З метою забезпечення інтересів України у галузі досліджень і використання ресурсів Світового океану **постановляю:**

1. Утворити при Кабінеті Міністрів України Національне агентство морських досліджень і технологій.

2. Визначити, що основними завданнями Національного агентства морських досліджень і технологій є:

організація розробки концептуальних основ державної політики у галузі досліджень і використання ресурсів Азово-Чорноморського басейну, інших районів Світового океану, в яких Україна має відповідні інтереси;

підготовка пропозицій та рекомендацій Президентові України і Кабінету Міністрів України з цих питань;

організація і забезпечення державної підтримки проведення комплексних наукових досліджень проектно-вишукувальних та інженерно-технічних робіт, морських експедицій;

координація діяльності органів державної виконавчої влади, науково-дослідних установ, підприємств і організацій у галузі досліджень і використання ресурсів Світового океану, а також у галузі будівництва, утримання, використання науково-дослідних суден та інших морських технічних засобів;

участь у межах своєї компетенції у міжнародному співробітництві та здійсненні контролю за додержанням норм міжнародного права.

3. Кабінету Міністрів України:

забезпечити у тримісячний строк розробку за участю відповідних міністерств та відомств із залученням Академії наук України проекту Національної програми досліджень і використання ресурсів Азово-Чорноморського басейну, інших районів Світового океану на період до 2000 року та подати його на розгляд у встановленому порядку;

затвердити у місячний строк Положення про Національне агентство морських досліджень і технологій, структуру агентства та вирішити питання про фінансове і матеріально-технічне забезпечення його діяльності;

ужити необхідних заходів до матеріально-технічного забезпечення та раціонального використання науково-дослідних суден, які залучаються для реалізації вказаної Національної програми.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
13 травня 1993 року

КИТАЙСЬКИЙ РИНОК МОЖЕ ПРИЙНЯТИ УКРАЇНУ

Про перебування української парламентської делегації у квітні в Китаї, підсумки візиту та враження його учасників ще тоді розповідалося в засобах масової інформації. Одночасно з депутатами в КНР побувала група наших підприємців. Результати її роботи схвально оцінив на прес-конференції Голова Верховної Ради І. С. Плющ. А працювали вони там, можна сказати, кожен за своїм планом. Чи була їм корисною поїздка до Китаю і якими вони бачать перспективи економічних відносин між двома країнами? На ці запитання відповідають кілька її учасників.

Генеральний директор Новокраматорського машинобудівного заводу Г. СКУДАР:

— При зустрічах з керівниками Міністерства металургії Китаю зрозумів, що вони дуже мало знають про наш завод. Вдалося зустрітися і з виконуючим обов'язки президента інвестиційно-комісійної компанії та кількома її спеціалістами. Ця компанія сподобалась мені своєю сміливістю і рішучістю у позбавленні старих стереотипів. Я розповів їм про завод, наші можливості і показав проспекти продукції, яку випускаємо. Як виявилось, вона дуже потрібна китайському народному господарству.

Скажімо, у нас металу надлишок, у них його не вистачає. З видобутком руди, її переробкою теж мають серйозні проблеми. І саме ті напрямки, на яких працює наш завод, у Китаї пріоритетні. Так, у них не вистачає прокатних станів. А стани з новокраматорською маркою працюють у країнах колишнього СРСР, Східної Європи, в Індії, Пакистані... Наш прокатний стан «2000» (такі комплекси вже діють у Череповці і Липецьку) дає за рік 6,5 мільйона тонн прокату. І це саме та продукція, яку китайці закуповують. Під час переговорів йшлося і про модернізацію діючих станів. Я показав, що можна зробити на кожному заводі, де працює наше обладнання, наскільки зросте там продуктивність станів і якість прокату.

Були у нас конкретні розмови і щодо поставки гірничої техніки. Новокраматорський завод у цій галузі теж лідер. Ми випускаємо потокові лінії, які виконують весь цикл робіт,— зняття породи, видобування руди, її вантаження, подрібнення і транспортування. Продуктивність останньої моделі такого комплексу — 7 тисяч кубометрів за годину. Цікавлять китайців і шахтопідйомники, пресове обладнання.

Я не можу сказати, що вже привіз пакет замовлень. Китайці мають ще приїхати до нас на завод. Можливо, виникнуть проблеми з розрахунками, але, гадаю, зможемо знайти взаємовигідний варіант. Зокрема, сподіваюсь на певне кредитування заводу китайською стороною, бо без кредитів великі замовлення не робляться.

Що ми побачили у Китаї? Насамперед те, що люди працюють з великим ентузіазмом. Економічні реформи, які там проводяться, викликали у них палке бажання перетворити Китай у цивілізовану країну. Знайдіть у нас підприємство, яке дало б за рік 12 відсотків приросту продукції. А у них такі минулорічні результати в цілому по промисловості. У майбутньому Китай, напевне, перетвориться в дуже могутню державу.

Вже зараз китайський ринок, на який виходять ділові люди з багатьох країн, готовий прийняти й Україну. І якщо ми туди вийдемо, відкривши й у себе двері китайському капіталу, то, безумовно, будемо у виграші.

Президент міжнародної акціонерної торговельно-фінансової групи «Україна» Б. КОРОБКО:

— Торік ми продавали Китаю азотні добрива, але через американські, німецькі та інші посередницькі фірми. При цьому втрачали чималу кількість валюти, бо кожен посередник намагався покласти більше до своєї кишені.

Цього разу в КНР вдалося налагодити добрі стосунки з двома великими державними компаніями — «Сінохем» і «Мінметалс». Обидві мають право від уряду Китаю на закупівлю товарів за валюту. З першою компанією підписано угоди на продаж азотних добрив та іншої хімічної продукції на 64 мільйони доларів, з другою — на продаж металопродукції на 150 мільйонів доларів. Вважаю, що ці угоди мають велике значення для України, бо вони є, по суті, першими цеглинами у фундаменті прямого довгострокового співробітництва з Китаєм.

Крім того, досягнуто домовленості з китайською фірмою про відкриття в Києві спільного підприємства громадського харчування — ресторану з китайською кухнею.

Чимало китайських компаній і фірм, які не мають ліцензій на валютну торгівлю, готові запропонувати в обмін на потрібну їм продукцію одяг, взуття та інші товари широкого вжитку. Звичайно, ми не можемо відмовлятися від вигідної торгівлі за бартером, але державі потрібна насамперед валюта. Якщо матимемо валютні кошти, зможемо вкладати їх у розвиток економіки, закуповувати сучасні технології, обладнання, щоб випускати продукцію високої якості. У цьому переконує і досвід Китаю, який зумів використати власну валюту й іноземні інвестиції на докорінну модернізацію виробництва, придбання прогресивних зарубіжних технологій, а зараз упевнено виходить на світовий ринок.

До речі, такі поїздки разом з парламентською делегацією дуже корисні підприємцям. До нас — більше довіри. Нас сприймають як авторитетних ділових людей, котрі мають у країні підтримку.

Генеральний директор харківського науково-виробничого об'єднання «Новінтех» І. ХОДАК:

— На жаль, китайські ділові люди ще слабо знають можливості підприємців України, в тому числі й Харкова. Тому ми домовилися про створення інформаційної бази — електронних каталогів можливостей і потреб українських та китайських підприємств, якими будемо обмінюватись.

Під час зустрічей я переконався, що спільно з китайською стороною можна було б ефективно використати деякі наукові відкриття, які з тих чи інших причин не впроваджуються. Маю на увазі роботу наших науково-дослідних організацій — академічних та галузевих. Китайські підприємці висловлюють готовність виділяти ресурси на доведення перспективних наукових розробок до їх промислового впровадження. А при такому спільному вкладенні капіталу можна буде вирішувати цікаві проекти. Користь була б і Україні, і Китаю.

До речі, рівень технологій виробництва в ряді галузей у КНР досить високий. А у нас є виробничі потужності і кваліфіковані кадри. Можна буде створювати спільні підприємства навіть у таких прогресивних галузях, як виробництво електронної обчислювальної техніки, складних систем комунікацій, взяти спільну участь у конверсії деяких підприємств оборонного комплексу. Китайські колеги з цього приводу вносили конкретні пропозиції. Реалізувати деякі з них, сподіваюсь, зможемо у Харкові.

Президент акціонерного товариства по виробництву екскаваторів (АТЕК) М. ЩЕРБАКОВ:

— Ми і раніше поставляли до Китаю екскаватори з київською маркою. Торік продали 14 машин на бартерних умовах. Але під час перебування у Пекіні і Тяньзіні, переговорів з керівниками кількох експортно-імпортних компаній я переконався, що попит на нашу будівельну техніку великий. Вона одержала добру оцінку, працює надійно.

Представники китайських компаній висловлювали готовність закуповувати значно більше українських екскаваторів. А нам пропонують продукцію легкої промисловості і сировину для неї, інші товари, яких в Україні не вистачає.

На жаль, не можу сказати, що вдалося підписати солідні контракти. Останнім часом практична робота акціонерного товариства по продажу екскаваторів китайським будівельникам загальмувалась. Встановлені у нас податки на бартерну торгівлю зробили її невигідною підприємцям.

Вважаю, що Кабінету міністрів треба визначити перелік товарів, які можна було б завозити в Україну в обмін на продукцію машинобудування на пільгових умовах. Саме тих товарів, сировини і матеріалів, які вкрай потрібні людям і для розвитку національної економіки. Зробити це слід у найкоротший строк. Удосконалюючи правову базу для зовнішніх торгово-економічних відносин, варто запозичити і китайський досвід. А ринок Китаю, якщо ми зуміємо розумно на нього вийти, значною мірою сприятиме стабілізації економіки України.

Голова президії Торгово-промислової палати України О. МИХАЙЛИЧЕНКО:

— Ми вже четвертий рік працюємо з китайськими колегами. Налагоджено прямі стосунки з провінціями Хубей та Хейлунцзян. Перша китайська виставка у Києві була організована нами спільно з комітетом економіки та зовнішньої торгівлі провінції Хубей у вересні 1991 року. В ній брало участь 40 фірм та організацій, які експонували в основному товари народного споживання. Українська виставка проводилася в м. Ухань минулої осені. Свою продукцію на ній пропонували 22 підприємства. Це були в основному верстати, обладнання, хімічні вироби. Тоді ж її учасники уклали ряд угод з китайськими партнерами.

Будучи в Пекіні, ми повністю домовилися про проведення в жовтні у Києві виставки китайських товарів, яка матиме досить широкий асортимент. Думаю, під час її роботи буде підписано нові контракти.

Китайських підприємців, правда, дещо стримує нестабільність нашого законодавства, часті зміни правової основи щодо зовнішньоекономічних зв'язків. Але вони сподіваються, що це тимчасове явище. Під час бесід і переговорів з представниками компаній та фірм виявлявся великий інтерес до України як до надійного партнера.

У Президії Верховної Ради України

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Розглянувши питання про Укази Президії Верховної Ради України від 26 і 30 серпня 1991 року «Про тимчасове припинення діяльності Компартії України», «Про заборону діяльності Компартії України», Президія постановила:

1. Громадяни України, які були членами Компартії України (КПРС), не можуть без рішення суду визнаватись причетними до державного перевороту 19—21 серпня 1991 р. і зазнавати будь-яких обмежень через свою колишню належність до КПРС.

2. Громадяни України, які поділяють комуністичні ідеї, можуть утворювати партійні організації відповідно до діючого законодавства України.

Президія розглянула попередньо проекти деяких законодавчих актів, що мають бути обговорені на наступних пленарних засіданнях, а також інші питання державного життя України.

УСЯ ЧЕРНЕЦЕВА РАТЬ

зібралась у годівниці під назвою "Інститут підвищення кваліфікації працівників культури"

Крапки над «і»

ПРО БІДНУ КУЛЬТУРУ І «БЛАГО НАЦІЇ»

Наша культура бідна. Бідна, мов клубні миші.

Днями один із кавеенівських дотепників, зображаючи міністра культури, вийшов на сцену, даруйте, без штанів: дуже прозорий натяк на вбогість галузі, що стала притчею во язицех. Наші митці дедалі більше нагадують згорблену постать «колишнього члена Держдуми» Кіси Вороб'янінова з простягнутою рукою: «Же не манж па...». Що в «перекладі» означає: подайте, спонсори, на прекрасне. Мерсі.

Пардон за прискіпливість, але мені здається, що традиційна роль жебрачки-культури камуфлює дуже цікавий епізод — на що, власне, вона витрачає свій «залишок». З'ясувалося — оплакувана «жебрачка», наче майновита кокетка, безтямно сипле гроші на вітер. Так і напрошується поговірка: «Чого бідний, бо...» Про один з прикладів марнотратства хочу розповісти детальніше: надто показовий він для нашого суспільства.

Аналізуючи бюджетні витрати міністерства, можна подумати, що в галузі триває бурхливий процес тотального підвищення кваліфікації величезної армії працівників культури. Що це зовсім не так, легко впевнитися, зазирнувши не в папери, а в життя. Та справа не в цьому. Навіщо взагалі потрібна така практика підвищення кваліфікації кадрів? І не тільки в культурі. Передбачаю обурення опонентів: мовляв, увесь світ знає, що кошти, вкладені в спеціаліста, найрентабельніші, найефективніші. І цифри наведуть для переконливості. Не сперечаюся. На власні очі довелося переконатися в ефективності такого навчання за кордоном. Але Україна — не Америка чи Німеччина. І не треба наводити демагогічних порівнянь, варто просто поцікавитися роботою наших численних курсів чи інститутів, їхньою віддачею. І все.

Недавно знайомий начальник автотранспортного підприємства, відірваний від роботи направленням на чергове «вдосконалення», мало не лаявся від обурення: «Нас що, за дурників мають? Начальники вантажних АТП з'їхалися на лекції з ринкової економіки, а нам три дні товкмачать про... структуру пасажирських АТП...» Я опитала представників багатьох професій, і майже всі вони скаржилися на аналогічну «ефективність». Направлення на підвищення кваліфікації, якщо відверто, прирівнюється ледь не до путівки в санаторій: гроші заплачено, а що робиш —твої проблеми.

Для вдосконалення фахової майстерності своїх працівників Міністерство культури має спеціальний інститут у Києві. Майже на закордонний зразок — з власним телецентром, супутниковою антеною, відео, комп'ютерами, друкарнею, модним факультетом для підготовки фахівців з менеджменту («прирівнюється» до другої вищої освіти), філією в Рівному, солідним штатом викладачів, одне слово, не якісь нещасні курси для автотранспортників, а справжній науковий заклад, храм культури. Ректор професор Василь Чернець без зайвої скромності зізнається: «Працюємо на благо культури і нації». Ось так!

Заінтригована «благами», я відвідала ІПК. Він розташований на території Києво-Печерської Лаври, навпроти кінофакультету театрального інституту імені Карпенка-Карого. Переваги «підвищення» над просто «кваліфікацією» ще здалеку впали в око залишеною кимось мітлою перед входом до «кіношників» і низкою лискучих іномарок на майданчику перед ІПК.

Спасибі ректору — зростає не лише автооснащеність співробітників інституту, а й кількість самих співробітників. За чернецевий період штат збільшився втроє. Про досягнення тут вам розкажуть поеми, і лише один показник із знаком мінус не увійшов до інститутської статистики. Очевидно, через незначущість у грандіозній панорамі успіхів. Йдеться всього-на-всього... про кількість слухачів. Сьогодні їх не більше, ніж півтори сотні, до того ж курс навчання скоротився до двох тижнів. Розкішні умови: на кожного слухача — один співробітник. А ми кажемо: Америка...

У ректори ІПК Василь Чернець потрапив після прогнання з видавництва «Молодь». На терені культури не працював, але мав перед нею видатні заслуги — ходив босоногими дорогами дитинства по тій же землі, що й тодішній заступник міністра Колтунюк, ще з кількома міністерськими керівниками працював колись у комсомолі. З молодечим запалом і почав!.. Вигнав перший десяток осіб (всього понад 50) — не подобалися, дратували виглядом. Організував школу «юнкорів» (Василь Гнатович вчився на журфаці), вчив писати... доповідні один на одного. Хто чинив опір — збори з викриттям і бойкотом на десерт. На закони в Чернеця — хронічне чхання, щось на кшталт ідіосинкразії.

Один приклад. Тричі звільняв ректор з роботи старшого викладача Є. Роя, і тричі суд його поновлював. Переконавшись у послідовності суддів і профспілки, він звільнив учетверте. А що? Матеріально ж не постраждав, а морально навіть виграв. Завдяки Євгенові Євгеновичу ходить ректор... у дисидентах. Киваючи на рішення контрольної комісії міськкому КПУ (літо 1991-го) про виключення Чернеця з лав партії (за порушення морально-етичних норм і незаконні звільнення), Василь Гнатович зітхає: переслідували мене... І чоло захмарюється від тяжких спогадів про «пережите від більшовизму».

МОДЕЛІ КОНСТРУКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ — В КОЖНИЙ КЛУБ

— Те, що робиться в цьому закритому інституті,— поза межами здорового глузду. Це люди невідомо з яких часів. Їм самим не завадило б подумати про свою кваліфікацію. Як готували пропагандистів і агітаторів для культосвітмережі, так і тепер це роблять. Хоч такого вам наговорять про духовність і відродження... Ніхто насправді культурою не переймається, вона — лиш прикриття. (М.Дробнохода, співголова Спілки викладачів і науковців України.)

Я розмовляла з багатьма слухачами інституту. Навіть відвідувала заняття. Не для рубрики «Журналіст міняє професії» чи з любові до детективної інтриги — для неупередженого погляду на речі.

З численних розмов із «колегами» дізналася: їхнє навчання в ІПК потрібне... для «галочки».

Втім, можливо, заїзд був «несвідомий». Буває ж. Зателефонувала в кілька районів. Знайшла людей серйозних.

— Навчання дає дуже багато, — запевнила директор Васильківської районної бібліотеки. — Можна обмінятися досвідом, відвідати театри. Коли ще до них виберешся з провінції, а тут — будь ласка...

То йдеться про обмін досвідом чи підвищення кваліфікації? Для чого ж тоді в тій же системі культури провадяться численні семінари? І чи не задорогі задоволення для неї — дбати про підвищення культурного рівня слухачів ІПК за такою ось методою? Далі. Лекції, як правило, не читають для всього потоку, а для невеличких груп — часом з п'яти-семи осіб. Я навіть пожаліла викладачів: треба ж так перевтомлюватися від одноманітної роботи. Але була посоромлена за «наївність». Викладачам-погодинникам платять за кожну лекцію. З якого ж це дива вони збиратимуть усіх гамузом для «України в контексті світових культур»? А самі лекції! Чи так уже й потрібно для «блага культури», а тим більше нації, ректи цій аудиторії про «історичну науку на сучасному етапі» чи розповідати про свято Івана Купайла. Може, краще на ці кошти видати того ж Воропая — читайте, шановні, самовдосконалюйтеся, ви ж працюєте на терені культури. І не будемо розкидатися аргументами — це потрібно для відродження нації. Вона ніколи не відродиться, затоплена хвилями цинічної демагогії.

— Якщо справді дбати про вдосконалення фаху, люди мають вчитися там, де є майстерня, — в центрі художньої самодіяльності, в консерваторії, в академічній бібліотеці. Від схоластики ще ніхто не став краще працювати. (В. Бабієнко, начальник управління навчальних закладів Міністерства культури.)

І я гадаю — не став. Бо хіба поліпшиться робота після такої ось теми (я не фантазую і не піджартовую над читачем. Свідок (він же й автор), запрошений як спеціаліст з підвищення кваліфікації працівників культури член колегії Верховного Суду В. Німченко). — «Моделі конструктивної поведінки бібліотечного працівника з різними категоріями читачів» (!) Я думала — мені відмовили слух і зір.

«Для нас найдорожче — слухачі», — люблять повторювати в інституті.

Золоті слова. Слухачі ці й справді дорогі для ІПК і міністерства. Адже витрачають на заклад мільйони (за цінами 1992 року — близько 19 мільйонів). За нульової віддачі. Між іншим, в ІПК недавно закінчили вишкіл... завідувачі гаражів. Більшого знущання з «блага культури» важко вигадати.

Чим більше я вивчала діяльність ІПК, тим настирливіше непокоїла думка: за кого вони мають своїх слухачів? Не треба бути великим аналітиком, щоб збагнути: про жодне підвищення кваліфікації тут не йдеться, про культуру ніхто не дбає, інакше просто не вистачило б совісті забирати останні крихти для звичайнісінького окозамилювання.

І НА ПРОФЕСОРСЬКІМ ПРЕСТОЛІ ЧЕРНЕЦЬ З КОМАНДОЮ СИДИТЬ

Хто підвищує кваліфікацію в цьому знаменитому закладі? «Відомі вчені, діячі культури», — стверджує в інтерв'ю «Молоді України» ректор інституту. Хто ж вони, ці відомі вчені? Насамперед, очевидно, сам пан Чернець. В історію української науки увійшов кандидатською дисертацією «Комсомольская пресса как средство активности молодежи в период развитого социализма» (1984 р.). Але Бог з ним, з «развитым». Не будемо зводити дрібні рахунки: мало що тоді писали. Що важливого народилося у професорській голові нині (за неповних півтора року Василь Гнатович благополучно подолав тернистий шлях від доцента до професора)? Риторичне запитання. Інші «відомі вчені» — С.Колтунюк, В.Бітаєв, І.Федянін, В.Скнар... Ви щось знаєте про їхній внесок у науку? Побоююсь, що ми з вами невігласи.

Втім, таких темпів просування у науковій праці, як тут, не знає жодна інша установа. За півроку ІПК подарував Україні і світові аж п'ять «відомих» професорів: справжня кузня професорських кадрів! Проректор з науки Валерій Крючков з допомогою впливових зв'язків встиг «пробити» для інституту (саме напередодні серпневих подій) дозвіл на спеціальну Раду по захисту дисертацій на здобуття вченого ступеня кандидата наук за спеціальністю: теорія та історія культури. (Можливі й варіанти: цій «солідній» раді дозволено провадити захист дисертацій на здобуття кандидатського ступеня як з філософських, так і з історичних тем. Егей, філософи, бережіться!)

Створення свого ВАКу, на думку інститутських «учених», «сприятиме підготовці нової генерації науковців, які розробляють сучасні культурологічні проблеми, висвітлюють роль України в контексті світової культури».

— Треба закривати цю лавочку. Це ж якийсь паноптикум. При Кабінеті міністрів вже працює ВАК. Він повинен придивитися до цього конвеєра для виготовлення науковців, у яких жодного відношення до науки. (М.Попович, доктор філософських наук, член-кореспондент АН України.)

Жодного. Ні аспірантів, ні книжок, ні власне наукових праць. Не вважати ж за такі методички, випущені тут же, чи «Тези доповідей і виступів на науково-практичних конференціях викладачів і слухачів ІПК». Тоді за логікою, можна вважати професорами і завідувачів клубів. Чи завгаражами. Чому ні?

Якій підготовці нової генерації сприятимуть люди, далекі від культури, деякі просто напівграмотні, за рівнем інтелекту нижчі від багатьох своїх слухачів. Та й що можуть привнести в теорію і практику культури Колтунюк, Врублевська, Лисенко, Чечель, які з успіхом ще вчора завалювали цю саму практику на високих посадах у Міністерстві культури. Недолугі жарти. Справжніх учених до інституту не запросять. Вони тут просто зайві. Сюди злітаються лише свої, лише потрібні ректорові. Під них — усупереч усім існуючим положенням — відкриваються і закриваються кафедри, кабінети, відділи. Наче номери в концерті на замовлення, вводяться до затвердженої навчальної програми «нові методи й форми навчання». Якби Міністерство культури поцікавилося ними, якби провело в підлеглому інституті атестацію зайнятості працівників, воно одержало б разючу картину неробства. Але в міністерства — ні бажання, ні рішучості, ні тих же коштів.

Тепер про діячів культури. Своє негативне ставлення до того, що робиться в ІПК, не приховували в розмові зі мною багато видатних майстрів. Але, очевидно, їхні думки менш за все цікавлять команду «кваліфікаторів». Завжди знайдеться своя людина з відомим ім'ям, яка авторитетно заперечить «нападки». Є такий діяч — художній керівник ансамблю імені П.Вірського Мирослав Вантух. Лауреат Шевченківської премії. Якого авторитету ще треба?

Сам «авторитет» — тема іншої розмови. Нині Мирослав Вантух цікавить нас як дійова особа в постановці Чернеця. Звання професора художній керівник ансамблю імені Вірського, між іншим випускник культосвітучилища і ВПШ, одержав після спільних гастролей з ректором ІПК до Великобританії. Ні, танці не хобі Василя Гнатовича. Не шукав він на туманному Альбіоні і потенційних претендентів на підвищення кваліфікації (кажуть, тамтешні клуби на «вогнища культури» не претендують). Василь Чернець був... керівником поїздки(?) Гріх не скористатися нагодою: усе-таки приятель їхав.

Правда, в міністерстві спочатку не зрозуміли дружніх поривань — довелося аж через тиждень наздогнати гастролерів в Англії. Але гроші за керівництво поїздкою одержав сповна. Ще й іномарку звідти привіз. Хіба це машина, скромничає пан ректор, майже купа металу. (На майданчику металобрухту я не помітила, мабуть, на мітлу задивилася). Не розумію, чому крик здіймають через того нещасного «Форда». (Крик здіймають артисти, яким, на відміну від «керівника», авто не дісталися, хоча валюту за них заплатили. Кажуть, що Чернець за той час вже й на другу іномарку розжився, уже й у Бельгії «покерував» ансамблем, а вони все не вгамуються. Дивні люди).

І тут ми переходимо до найважливішого — чому ніяк не можна поставити на місце таких «діячів культури і науки»?

«ВИЙШЛИ МИ ВСІ З КОМСОМОЛУ»

Велична споруда на Михайлівській площі, в боях за яку екс-представник Президента в Києві Іван Салій відступив аж на Поділ, випустила в світ велику мафію — комсомольську. Нині вона особливо активна, згуртована круговою порукою. Чернець, Колтунюк, Врублевська, Богуцький і багато інших названих тут і не названих, — вихідці з комсомолу: цинічні, нахраписті, непотоплювані, здатні миттєво змінювати орієнтацію. «Бойове» братерство допомагає їм втриматись на плаву за будь-яких штормів. А вже премію одержати чи наукове звання, прилаштувати дітей на престижні посади чи призначити керівником комісії найближчого приятеля того, кого перевіряють, — для них дрібниця, про яку не варто й згадувати діловим людям. Деякі вчорашні комсомольські ватажки здатні на більше: сховавшись за ширму «відродження національної культури», плодять приватні підприємства, здобувають квартири, машини, всі наявні блага, які скромно, з почуттям власної гідності іменують «благами для культури».

Чому ж і досі «не прикрили лавочку»? «Не доходять руки в нового міністра, — пояснили в Міністерстві культури. — Але ми маємо певні приціли»...

Довго прицілюєтеся, пане міністр. Чи перед комсомольським «лобі» бракне рішучості, як і попередникам? У Білорусі та Литві вже давно розпрощалися з такими «науковими» закладами. Інша система підвищення кваліфікації в більшості колишніх «республік-сестер». Люди економлять гроші на культуру. А ми...

Правда, «вільнолюбний» ректор не дуже й боїться міністерства. Минулого року рішуче вказав на двері начальнику КРУ В.Кононенку, який прибув до інституту для перевірки фінансово-господарської діяльності. Мовчки проковтнули. Наступна «атака» — комплексна планова ревізія навчальної і фінансової діяльності — також захлинулася. Цього разу не пустили начальника управління навчальних закладів В.Бабієнка. Ректор власноруч написав на розпорядженні міністерства: «Заборонити перевірку». Мовляв, замучили з ними. Хоч насправді жодної перевірки саме навчального процесу так і не було, а «замучили» — комісії, які розбирали судові тяганини з ображеними Чернецем людьми.

«За кадром» залишаю багато іншого. Але, гадаю, і так зрозуміло — на годівниці час повісити вивіску: «Зачинено. Всі на роботі». Будемо чекати на завершення процесу «прицілювання».

І на закінчення. Згідно з правилами журналістської етики я хотіла заслухати і пана Чернеця. Але Василь Гнатович у зустрічі відмовив, пославшись на не зовсім мені зрозумілий аргумент: газета виконує соціальне замовлення(?) І взагалі він її не поважає, бо як керувалася колись телефонним правом, так і керується.(Якщо під «колись» Василь Гнатович має на увазі період «развитого», то плутає «Голос України» із власною дисертацією. Для довідки: нашій газеті трохи більше як два роки).

Що ж, про смаки не сперечаються. Чернецеві може й не подобатися наше видання. Але дуже зручна поза: ображатися на «соціальне замовлення», щоб прикрити очевидне — ІПК паразитує на нації.

А соціальне замовлення, каюсь, я таки дістала: від нашої нещасної і занедбаної культури. Її треба рятувати, а не давати на відкуп чернецям та іже з ними.

— Пишіть, що хочете, — «дозволив» ректор.

— Наш інститут був і буде. Ось так.

Бідна наша культура.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

С 24 по 27 МАЯ 1993 ГОДА

ТОРГОВО–ПРОМЫШЛЕННАЯ ПАЛАТА УКРАИНЫ И ФИРМА ФИНМАРК (ИТАЛИЯ)
ПРОВОДЯТ В КИЕВЕ ВЫСТАВКУ

ИТАЛБИЗНЕС

ОБОРУДОВАНИЕ И ТЕХНИКА ДЛЯ МАЛЫХ И СРЕДНИХ ПРЕДПРИЯТИЙ И КОММЕРЧЕСКОЙ СФЕРЫ.

В ВЫСТАВКЕ УЧАСТВУЮТ ВЕДУЩИЕ ИТАЛЬЯНСКИЕ ФИРМЫ, СПЕЦИАЛИЗИРУЮЩИЕСЯ ПО ВЫПУСКУ СЛЕДУЮЩИХ ВИДОВ ПРОДУКЦИИ:

ОХРАННЫЕ УСТРОЙСТВА И СИСТЕМЫ
- АВТОМАТИЧЕСКИЕ ОТКРЫВАЮЩИЕ УСТРОЙСТВА ДЛЯ ВОРОТ И ДВЕРЕЙ
- КЛЮЧИ
- ЗАМКИ
- УСТРОЙСТВА ДЛЯ ИЗГОТОВЛЕНИЯ ДУБЛИКАТОВ КЛЮЧЕЙ
- ЗАМКИ ВИСЯЧИЕ
- СЕЙФЫ

БЫТОВАЯ ТЕХНИКА
- ЭЛЕКТРО/ГАЗОВЫЕ НАГРЕВАТЕЛИ
- ЭЛЕКТРО/ГАЗОВЫЕ ПЛИТЫ
- МАСЛЯНЫЕ РАДИАТОРЫ
- ЭЛЕКТРОНАГРЕВАТЕЛИ
- ОБОРУДОВАНИЕ ДЛЯ ПРОИЗВОДСТВА НАГРЕВАТЕЛЬНЫХ ЭЛЕМЕНТОВ БЫТОВОЙ ТЕХНИКИ

ЭЛЕКТРОТЕХНИЧЕСКОЕ ОБОРУДОВАНИЕ
- АНКЕРНЫЕ УСТРОЙСТВА
- ИЗОЛИРОВАННЫЕ ОКОНЕЧНЫЕ КАБЕЛЬНЫЕ МУФТЫ
- СОЕДИНИТЕЛЬНЫЕ КАБЕЛИ
- УЗЛЫ СОПРЯЖЕНИЯ
- ЭЛЕКТРОМОНТАЖНАЯ АРМАТУРА

МЕТАЛЛООБРАБАТЫВАЮЩЕЕ ОБОРУДОВАНИЕ
- ЛЕНТОЧНЫЕ ПИЛЫ

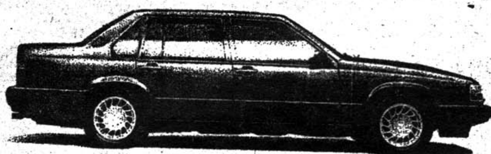
ТЕКСТИЛЬНОЕ ОБОРУДОВАНИЕ
- МАШИНЫ ДЛЯ СТАЧИВАНИЯ МЫСКА НОСКОВ
- НОСКОВЯЗАЛЬНЫЕ МАШИНЫ
- РУЧНЫЕ ШВЕЙНЫЕ МАШИНЫ

ОБОРУДОВАНИЕ ДЛЯ СФЕРЫ ГОСТИНИЧНОГО ХОЗЯЙСТВА И ПИЩЕВОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ
- ОБОРУДОВАНИЕ ГОСТИНИЦ, РЕСТОРАНОВ, БАРОВ, ПИЦЦЕРИЙ, КАФЕ–МОРОЖЕНЫХ
- ПЕЧИ И ОБОРУДОВАНИЕ ДЛЯ ПИЦЦЕРИЙ, КОНДИТЕРСКИХ И ХЛЕБОПЕКАРЕН
- МАШИНЫ ДЛЯ ПРОИЗВОДСТВА СВЕЖИХ МАКАРОННЫХ ИЗДЕЛИЙ
- МЯСОПЕРЕРАБАТЫВАЮЩЕЕ ОБОРУДОВАНИЕ
- ОБОРУДОВАНИЕ И СИСТЕМЫ ДЛЯ ХРАНЕНИЯ И ОХЛАЖДЕНИЯ ПИЩЕВЫХ ПРОДУКТОВ
- ОСНАЩЕНИЕ МАГАЗИНОВ И СУПЕРМАРКЕТОВ

ВЫСТАВКА ПРОВОДИТСЯ В ПОМЕЩЕНИИ ТОРГОВО–ПРОМЫШЛЕННОЙ ПАЛАТЫ УКРАИНЫ ПО АДРЕСУ
КИЕВ, УЛ. БОЛЬШАЯ ЖИТОМИРСКАЯ, 33
ТЕЛ 212 28 05 ФАКС 212 33 53

ВРЕМЯ РАБОТЫ :
ДЛЯ СПЕЦИАЛИСТОВ – С 10 ДО 16 ЧАСОВ
ДЛЯ ВСЕХ ЖЕЛАЮЩИХ – С 16 ДО 18 ЧАСОВ

VOLVO *остров надежности в море иномарок*

ВЫСТАВКА-ПРОДАЖА АВТОМОБИЛЕЙ VOLVO ВЫПУСКА 1993 ГОДА

организованная совместно
фирмами ВнешЭкспоБизнес (Украина) и VIKING MOTORS (Швеция)
единственным авторизованным представителем VOLVO на территории Украины

VOLVO 940

— **САМАЯ НАДЕЖНАЯ ИЗ ПРЕСТИЖНЫХ МАРОК АВТОМОБИЛЕЙ:**
60-летний опыт фирмы VOLVO, производящей автомобили под девизом — Безопасность, надежность, долговечность и комфорт!

VOLVO 850

— **8 [illegible]ОВЕЙШИХ МОДЕЛЕЙ VOLVO ВЫПУСКА 1993 ГОДА:**
мо[illegible] 945, 960, 940 DIESEL TURBO, 940 GL, 850 GLT, 850 GLE, 46[illegible], 440 GL

— **ИС[illegible]ЧИТЕЛЬНО ВЫГОДНОЕ ПРИОБРЕТЕНИЕ:**
Самые льго[illegible]ые условия покупки VOLVO на украинском рынке, продажа по официальному прейскуранту фирмы VOLVO!

VOLVO 460

— **ПОСТАВК[illegible]-МЕСЯЧНОЙ ГАРАНТИЕЙ** без ограничения пробега!

— **ПРИОБРЕТЕНИЕ ПОЛНОСТЬЮ ОТВЕЧАЮЩЕЕ ВАШИМ ЗАТРАТАМ**

VOLVO 440

Выставка-продажа автомобилей VOLVO работает ежедневно с 10.00 до 18.00 по адресу: Киев, Львовская площадь, 8 (Экспоцентр фирмы ВнешЭкспоБизнес).
Справки по телефонам: (044) 212-59-73, 212-24-63, 212-19-26, Fax: 212-29-82, Telex: 131391 EKSBI SU

VOLVO по латыни означает "Я вращаюсь!"
Прийди — и увидишь, что помогает вращаться колесам VOLVO!

VOLVO VIKING MOTORS Authorized Volvo representative VneshExpo Business

© ИМИДЖ МАРКЕТ, март, 1993.

" Я знаю от чего бегу, но не знаю, чего ищу... "
(Монтень)

с 10 мая процентная ставка

180%

ГОДОВЫХ, и это не предел!

Депозитный счет в ПРИВАТБАНКЕ
это не просто доход - это самый удобный путь к нему.

Вложив свободные средства в ПРИВАТБАНК, Вы гарантируете себе ежедневное начисление дивидендов из расчета 180 % годовых.

Минимальный срок размещения средств - 2 недели.

Возврат средств с начисленными дивидендами по первому требованию клиента в течение 2 дней.

Наш адрес : 320070, г. Днепропетровск, ул. Серова-Набережная, 5А.
Телефоны : (0562) 78-07-04, 78-06-94.

Филиал банка в Киеве : 252054, г. Киев, ул. Б. Хмельницкого 84.
Телефон : (044) 225-72-87,

Представители ПРИВАТБАНКА :

г. Павлоград	(272)	6-30-67
г. Кривой Рог	(24)	78-84-31, 74-31-16
г. Луцк	(03322)	5-50-45
г. Луганск	(0642)	52-53-50
г. Запорожье	(0612)	57-05-83
г. Львов	(0322)	72-46-03, 34-51-39

Возможно, это именно то, что Вы ищете!

Е. ГУРВІЦ:

«Я ЗНАЮ: ЗОНА — БУДЕ!»

Розмови про створення вільної економічної зони в Одесі йдуть давно. Був лист 632 громадян міста, референдум, під час якого одесити однозначно висловилися «за». Тимчасова урядова комісія, яку очолює голова виконкому Жовтневої райради Одеси Е. Гурвіц, передала напрацьовані для прийняття Закону про вільну економічну зону документи до Кабінету міністрів. Дозвіл отримано і від міськради. Отже, Е. Гурвіц мав усі підстави для оптимістичної заяви під час прес-конференції у Кабінеті міністрів України (лютий ц. р.): «Я знаю: зона — буде!» Залишилося з'ясувати, хто керуватиме зоною: міськрада на власний розсуд чи спеціальна адміністрація, яка керуватиметься відповідним законом. Чи вкладатимуть інвестори солідні кошти туди, де місцева Рада завтра може круто змінити правовий режим? Голова міськради Л. Чернега впевнений: вкладатимуть («ГУ» від 2.04.1993 р.). І пропонує створити при міськраді координаційну раду для керівництва зоною.

— Суть економічної зони — залучити іноземний капітал на пільгових умовах. Вас звинувачують у таємній дільбі зони на користь цього капіталу. Спробуйте довести одеситам, що продати іноземцям частину майна вигідно місту, його мешканцям, Україні в цілому.

— Залучення іноземного капіталу — один з аспектів діяльності вільної економічної зони. Нас останнім часом так переконали, нібито без зарубіжних інвестицій ми не виберемося з економічного хаосу, що, як на мене, у нації почав формуватися комплекс неповноцінності. Суть вільної зони — в її імені, у свободі підприємництва. Треба мати суперсовковий інтелект, щоб додуматися до дільби ВЕЗ на користь іноземного капіталу. Адже за нормального функціонування ринкової економіки ніхто нічого розподіляти не може і не буде. Скажімо, ваша газета захоче видавати у вільній економічній зоні комерційний додаток. І видання-конкурент прийме аналогічне рішення. Що змушена буде зробити адміністрація ВЕЗ, куди ви звернетеся з пропозицією про співробітництво? Та найпростіше — благословити видання обох додатків. А хто виживе — залежить від професіоналізму, вміння завойовувати читача. Підставте замість видання будь-яке інше слово — завод, банк, брокерська або судноплавна контора — і все стане зрозуміле.

От ви кажете — чиновнику за соціалізму належало все. Що саме? Що належало у міністерстві міністру вугільної промисловості або в обкомі — першому секретареві? Навіть скрепки канцелярські — й ті були казенні. Міністр входив перший раз до кабінету з порожнім портфелем і з ним же виходив з нього востаннє. Тому вони й крали по дрібницях, опускалися до копійчаних хабарів. У себе ж, як відомо, не крадуть. У бізнесі — я маю на увазі не ті дикі стосунки, які є сьогодні у наших підприємницьких колах, а нормальне ділове життя, красти невигідно. Людина заробляє більше, ніж їй може перепасти дрібних подачок, наважуючись на злочинний крок, вона ризикує назавжди втратити репутацію чесного бізнесмена, втратити роботу, перед нею закриються всі двері.

Точка зору

Ви маєте рацію в тому, що приватизацією, роздержавленням народ заляканий безмежно. Галас про розпродаж Батьківщини перекриває тверезі судження і здоровий глузд. Я маю підозру, що в цьому стихійному процесі діє міцна організація, чітка пропагандистська концепція. Справа значно погіршується ще й тим, що чиновники, яким таки нічого не належить, користуючись безвладдям і безкарністю, кинулися в дику «прихватизацію». Один приклад. Сьогодні наш виконком судиться з облдержадміністрацією. Конкретно — з представником Президента Владленом Ільїним. Предмет суперечки — будинок на Приморському бульварі, 1. Прекрасна споруда у чудовому місці. За розпорядженням попередника Ільїна Валентина Симоненка цей будинок нам треба передати фонду іноземних інвестицій, заснованому приватними особами. Підкреслюю — не продати з аукціону, а просто — передати. Ми передали — районній прокуратурі, яка існувала у нас в жахливих умовах.

А тепер — запитання. Як ви вважаєте, про що в першу чергу думають пан радник Президента та його представник в області: про іноземні інвестиції для держави чи про себе? Якщо серед засновників фонду особисто — В. Симоненко і опосередковано — В. Ільїн...

Як на мене, будинок хотіли просто «хапнути». Не маю повної інформації по Одесі, але маю підозру, що чимало дуже дорогих будинків у місті «приватизовані» у такий спосіб. А що мене часто звинувачують саме в цьому, змушений сказати: в районі до мого приходу в Раду кілька будинків таки продали. Але за час мого головування — жодного. Взагалі, цікаве було б журналістське або адміністративно-правове розслідування на тему «дикої» приватизації...

Від продажу нерухомості може бути користь і Одесі, і Україні в цілому лише за однієї умови: якщо ці гроші підуть до казни держави. Якщо будинки, які будуть використовуватися як комерційні об'єкти, даватимуть прибуток і приватному бізнесу, і державі. Як це робити — розмова довга і складна. У кожному разі жодна держава не боїться продавати свою власність, якщо це вигідно.

— На якому етапі знаходиться розробка програми створення економічної зони? Як її сприймають в Кабінеті міністрів?

— Документи для прийняття закону про вільну економічну зону проходять останні узгодження. Кабінет міністрів нас підтримує, що природно: адже тимчасова комісія для того і створювалася, щоб зрушити справу з мертвої точки.

— Псевдоринкова система законодавства заважає реформі економіки. Зона вимагатиме особливих прав. Чи дасть їх Верховна Рада? Ваша думка?

— Я не здивуюсь, якщо Верховна Рада обговорюватиме закон про зону місяцями. Внутрішньо готовий і до того, що вона прийме його за одне читання.

Взагалі у проходженні закону через Верховну Раду є одна серйозна небезпека. Не можу не сказати про неї. Відповідно до закону необхідно було отримати від міськради згоду на створення зони. І коли ми надали Раді документи, виникла жорстка дискусія: хто буде в зоні господар? Я свідомо спрощую суть суперечки. Апарат виконкому, блискуче використовуючи владні повноваження Ради, твердо проводив свою лінію: вільною економічною зоною має керувати місцева радянська влада.

Питання керівництва зоною — не питання амбіцій або престижу. Це питання, якою буде економіка у зоні: регульованою ринковими відносинами чи уявленнями Ради про здоровий глузд в економіці. У мене є побоювання: якщо ми спробуємо нав'язувати інвесторам наше бачення свободи підприємництва та пільговий режим, то вони залишаться з власною думкою, але далеко від Одеської затоки. Інакше кажучи, не маю сумніву, що у разі рішення Верховної Ради створити радянську зону, її спіткає доля двох десятків зон в Росії, а закон про неї діятиме так само, як, скажімо, Закон про оренду...

На відміну від старої системи порто-франко, яка існувала довгий час в Одесі і забезпечила швидкий розвиток міста і його процвітання, компромісна концепція створення вільної економічної зони не передбачає винесення її за митний кордон апріорі...

Костянтин ПАРИШКУРА.

Одеса — Київ.

СУБОТА 22 травня

І ПРОГРАМА УТ

9.10 Вперше на екрані. Наук.-поп. фільм «Третя влада»
10.45 Телетехнотека.
11.05 Доброго вам здоров'я. Профілактика і лікування онкологічних захворювань.
11.35 До Днів пам'яті Т. Шевченка. Вперше на екрані. Док. телефільми «Гори мої високії», «Із сяєва років печальних».
12.25 «Та не однаково мені». Вірші Т. Шевченка читає П. Громовенко.
13.10 Колиска. Дитина в звичаях і віруваннях українського народу.
13.40 Зона тривоги. Зміївська ДРЕС.
14.10 Д. Петриненко, К. Огневий, В. Юхимович у програмі «Співучі зірки України». Частина 2.
15.00 УТН.
15.40 Худ. фільм «Руда фея».
16.40 Ансамбль імені П. Вірського у новій програмі.
19.00 УТН.
19.30 Всесвітній спортивний огляд «Жіллетт».
20.00 Вікно в Америку.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.35 До Днів пам'яті Т. Шевченка. Ретрокінозал. Худ. фільм «Сон».
23.10 Спортивна програма: кубок України з міні-футболу. Півфінал. Відбірковий турнір молодіжного чемпіонату світу з волейболу. Україна — Туреччина.
0.05 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

8.10 «Марафон-15» — малятам.
8.35 Джерела.
9.00 Бумеранг.
9.30 Еко. Екологічний огляд.
9.45 Автограф по суботах.
10.15 Медицина для тебе.
11.20 «Недорожні нотатки, або Подорож з Сонею у пошуках Америки».
12.30 Минуле. Худ. фільм «Я — чорноморець».
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.50 Центральний експрес. Європейський тележурнал.
15.20 Спортивна програма Ультра — сі». Бокс. Чемпіонат світу.
16.15 «Ох, ти життя моє циганське». Фільм-концерт.
16.55 Червоний квадрат.
17.35 У світі тварин
18.15 «Оба-на-Угол» — шоу.
18.45 Прем'єра худ. телефільму «Сатана, цианід та вбивство».
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра худ. телефільму «Останні дні Помпеї». 3 серія.
21.20 Студія «Резонанс» представляє.
21.40 Любов з першого погляду.
22.20 Телешоу «50×50».
23.00 Новини.
23.20 Продовження телешоу «50×50».
23.55 Відеодром.

ІІ ПРОГРАМА УТ, ІІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Свій погляд на світ.
7.50 Мульти-пульти.
8.00 Формула-730.
8.30 Студія «Рост».
9.00 Непізнаний Всесвіт.
10.00 Телеерудит. Вікторина.
10.05 Зигзаг удачі. Відбірковий тур.
10.15 Як жити будемо?
11.00 Кінооко. Стрибок Вертова.
12.40 Селянське питання.
13.20 Не тільки про книгу.
14.00 Пілігрим.
14.45 Ізабель. Розважальна вікторина.
15.30 Золота шпора.
16.55 Телеерудит. Вікторина.
17.00 Майстри. Його всі любили Євген Євстигнеєв.
18.00 Фільм-прем'єр.
18.15 Вустами маляти.
19.05 Візитка. Анатолій Бондаренко.
19.10 Мультфільм.
19.20 Молодь — спортлото. Презентація.
20.00 Хіт-рік.
20.35 «3×200»
20.50 Візитка.
20.55 «Євразія-ТВ» представляє: худ. фільм «Ціна нареченої».
22.30 СІТ-3.
22.40 Астробарліг.
22.55 Віннер — до...
23.00 Субота... Вечір...
23.30 Віннер — після...

ТЕЛЕСТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

12.10 Мультфільм.
12.20 Худ. фільм «Могутні каченята».
18.40 Мультфільми.
19.00 «35 хвилин джазу».
19.35 «1000+1».
19.40 Худ. фільм «Кокон-2».
21.30 «1000+1».
21.35 Худ. фільм «Після опівночі».

НЕДІЛЯ 23 травня

І ПРОГРАМА УТ

8.30 У неділю вранці.
9.30 До днів пам'яті Т. Шевченка. Док. фільм «Тарас».
10.30 Таланти твої, Україно. Миколаївська обласна філармонія.
13.00 Мультфільм на замовлення.
14.00 Зичимо щастя.
15.00 УТН.
15.10 Село і люди.
15.55 На варті
16.40 Для дітей. Худ. фільм «Приятель веселого бісеняти».
18.05 Телефільм «Кам'яні могили».
18.15 Свічадо.
19.00 УТН.
19.20 Телефільм «Я покажу вам сад».
19.30 Чемпіонат України з футболу. «Таврія» — «Динамо». 2 тайм.
20.15 Естрадний концерт.
20.30 Мультфільм «Літаючий будинок». 21 серія.
21.00 Чемпіонат України з футболу. «Дніпро» — «Шахтар». 2 тайм.
21.45 Фільм-концерт «Весняний настрій».
22.00 Будьте з нами. Інформаційно-музична програма.
23.20 Спорткур'єр.
23.30 Худ. фільм «Рання іржа».

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

6.20 Новини.
6.35 Ранкова гімнастика.
6.45 Тираж «Спортлото».
7.00 Година сили духу.
8.00 Центр.
8.30 З ранку раненько. Прем'єра мультфільму «Денвер — останній з динозаврів».
9.00 Доки всі вдома.
9.30 Розумники й розумниці.
10.45 «Недорожні нотатки, або Подорож з Сонею в пошуках Америки».
11.10 Прем'єра телефільму для дітей «Пригоди Чорного Красунчика».
11.35 Рембрандт в Ермітажі.
12.10 Нове покоління вибирає.
13.00 Прем'єра мультфільму «Піф і Геркулес».
13.10 Прем'єра док. фільму «Підводна одіссея команди Кусто».
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Діалог у прямому ефірі.
15.00 Клуб мандрівників.
15.55 Прем'єра мультфільмів «Каспер і його друзі», «Справжні мисливці за привидами».
16.50 Панорама.
17.30 Телелоція.
17.45 Новини.
17.55 Футбол. Відбірковий матч чемпіонату світу. Збірна Росії — збірна Греції. У перерві — 18.50 Погода.
19.55 «УГТ» — універсальний гумористичний театр.
21.00 Підсумки.
21.45 Спортивний уік-енд.
22.00 Вокзал мрії. Ю. Башмет.
23.20 «Ранкова зірка» в нічному ефірі.

ІІ ПРОГРАМА УТ, ІІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Студія «Рост». Кенгуру.
7.55 Ностальгійні посиденьки.
8.25 Кращі ігри НБА.
9.40 Телеафіша.
9.55 Ати-бати...
10.25 Кіпрас Мажейка. Репортажі з «Малої Європи».
10.55 «Я крокую по Москві». Худ. фільм.
12.10 Програма «03».
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Не вирубати...
13.35 Розмова в дорозі. В. Лакшин.
14.20 Познер і Донах'ю.
14.50 XX століття в кадрі й за кадром.
15.35 Біла ворона.
16.20 Чемпіонат світу з автогонок «Формула-1». Гран-прі Монако.
16.50 «Нові пригоди Вінні-Пуха», «Чорний плащ».
17.40 Яхад.
18.30 Обличчям до столиці.
19.00 Візитка. Олена Косяченко.
19.05 Мультфільм.
19.30 CNN.
30.35 Джуві-шоу.
20.55 Прем'єра багатосерійного телефільму «Сеньйорита». 1, 2 серії.
21.55 Чорним по білому.
22.00 Шоу-тайм (додаток до програми «Нехай»).
22.30 СІТ-3.
22.50 Фільмоскоп.

ТЕЛЕСТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.40 Мультфільм «Маленький відважний паровозик».
13.10 Худ. фільм «Ласкаво просимо, або Стороннім вхід заборонено».
14.30 Відеомузика.
19.05 Мультфільм.
19.15 Худ. фільм «Хук».
21.35 Інформаційна програма «Рулетка».
21.45 «1000+1».
21.50 Кінохіт тижня: худ. фільм «Герой».

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

⊙ Рукописів не повертаємо.

⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

★ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

★ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 845793

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зам. 0311090.

Сторінки 1, 2, 3, 6 набрані і зверстані в комп'ютерному центрі «Голосу України».